

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— frt
Félévre 5.— „
Negyedévre 2.50 „
Egy hóra 1.— „
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpincz, a város-
szállal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit
soronként 5 kr-ával
számítottnak.

Zengő szobor.

Irta: Kónoz Ákos.

Debreczen, november 4.

Minden magyar ember szívét örömmérség fogta el, midőn azt olvasta, hogy Felsőkirályunk boldogult hitvesének szobrát a budai Szent-György téren óhajta felállíttatni.

E téren most a Hentzi szobor áll. A kinek alakját érezbe öntötték vitéz katona volt, de ellensége a magyarnak. Ellenünk küzdött s Budavár bevételénél elesett. Hüen szolgálta a császárt, de segített azon szolgáljárom készítésben, — mely ránehezedett a szabadságért küzdő magyar kifáradt vállaira.

A katonai vitézség nagy alakjának szobrát emeltek. Sok magyar könnye tapadt ez emlékműhöz. A művészet remekelt, de a magyar ember le nem küzdhető ellenszenvvel látta e szobrot Budavárának egyik tágas terén. Megvált volna a szép, művészi kivitelű szobortól, csak azért, hogy ne lássa a magasban a magyar ellenségét érezbe öntve. Volt idő, midőn levegőbe akarták röpíteni a szobrot, de ez nem sikerült. A

szobor állt rendületlenül s a magyar szív elborult látásán, mert felújították lelkében azon idők, midőn sokak szemében bűn volt a hazát szeretni.

Most azonban szárnyra kelt a hír, hogy a Hentzi szobrot elviszik a Szent-György térről. A király akarja így. Helyébe egy szent szobra épül, ki imádsága volt a magyar szíveknek, boldogsága nemzetének, védő angyala a vészben, öröme dicsőségében. — Erzsébet királyné szobrát helyezik oda, azt a szobrot, mely a magyar nemzet igaz könnyei kíséretében adott kincseken épül fel. A rideg katonai vitézség színboloma helyébe a szeretet öröklámpája kerül, mely nemcsak világít, hanem melegíteni fog minden igaz, magyar szívet. Ellenségünk helyett a magyarok Nagyasszonyának fenséges alakját fogjuk látni, mert a király így akarja, begyógyítván ezen fejedelmi kegyével a multból felmaradt utolsó sebünket.

Aldassék a király neve magasztos és a nemzet szívét anynyira hálára indító elhatározásáért örökké, az a szent asszony pedig,

ki végigjárva fejedelmi biborában az emberi szenvedések keresztutját — érezze ott a tulvilágon áldásos munkája gyümölcsét. — Vagy nem ő volt-e az a bájos nemző, ki a nemzet szívét a felkeltött bizalom aranyzávalával összekötötte a király lelkével? Nem ő volt-e az, kinek jóságos szíve átérezvén a nemzet mélységes fájdalmát, nemzet és király közé állt s a kettő lelkét összhangzáshozta áldásos kezekkel érintvén meg mindkettőnek érzelmhurjait? Igen, Ó, a nagy Királyné sirt velünk s a nemzet öröme egyszerűsmind az ő lelkének is gyönyörűsége volt. — Nevét imába szötte a hazaszeretet, szava harmatként hullott a szívekre, szeretett bennünket haláláig, addig a perczig, midőn az emberi gonoszság kioltá életét, gyászt búbanatot hozva mireánk.

Az Ó nagysága nem mulik el soha, míg magyar ember ajkán el nem hal a magyar szó. Be lesz neve írva a nemzet szívébe az átöröklött szeretet fényességével, melyet idő nem apaszt el soha. Szobra pedig a jónak, a szentnek, a mártyrnak ott fog állani a buda-

TÁRCZA.

A gyászruhás kis szőke lány.*)

— Kun Béla. —

Övé volt szívem hajnalálma,
S ő volt a hajnal csillaga.
Övé a földön minden üdvöm,
S ő volt a mennyország maga.
E mennyország megnyílt előttem,
Ha pillanatra láthatám,
S csak úgy titokba' rám tekintett
A gyászruhás kis szőke lány.

Nem ismerém és ő sem ismert,
Idegenek mégsem valánk;
Egyszerre könnyen elpirultunk:
Szívünk mélyén egy volt a láng.
Megértém lelkét szóltanul is,
S ennyit ő is tudott talán,
Igy ismert s így volt ismerősöm
A gyászruhás kis szőke lány.

Csodálatos egy ismeretség!
A búcsuzás is ép olyan,
Egyszerre tudtuk mindaketten,
A szép időknék vége van.

*) A főiskolai ifjuság szerdai diszgyűlésén felolvasta a szerző.

Hosszabban néztem bus szemébe,
Csak annyit láttam, halovány,
S a fordulónál visszapillant
A gyászruhás kis szőke lány.

Azóta sokszor mondogattam:
Hulló virág a szerelem.
De jaj nekem, mint vándorárnyék
Kisért az emlék szüntelen.
Érette kocczintám a kelyhet,
És érette imádkozám,
Ilyenkor érzem, mindenem volt
A gyászruhás kis szőke lány.

Év évre mult, ott jártam ismét
Hol álmodoztam egykoron.
Maradt tán egy-két árva rózsád
Virágerdős ábrándkorom?
S mit bánom én, ha minden ember
Mint idegenre néz reám,
Csak lesz egy régi ismerősöm
A gyászruhás kis szőke lány.

S az utcán szép leány jött szembe
Nem ismerős s nem idegen,
Utána néztem akaratlan,
A mint eltűnt a szegleten.
Ő volt, de hajh . . . piros ruhája
Hosszu ruhája nyílt talány:
Elérhetetlen álomkép lőn
A gyászruhás kis szőke lány.

Piros ruhájú földi tündér!
Ne üzz hát játékot velem,
Az én szerelmem már a multé,
S tiéd az új üdv: a jelen.
Ragyogj tovább, én eltemetlek,
Imádód száz is lesz talán,
Nekem csak egy szép csillagom volt
A gyászruhás kis szőke lány.

Tovább megyek a vándorúton
Szívemnek nyílik még virág,
Isten veled, meg sem siratlak
Te elveszett tündérvilág! . . .
Csak képzelet a hajnalálom,
S mért fussak délibáb után,
— De néha mégis elsohajtom:
Hejh, gyászruhás kis szőke lány! . . .

A cigányprimás.

— Irta: Rorák Imre. —

Tavaly, mikor egy alkalommal bemutatattam a szép asszonynak, Jármynének az udvarát, nem átalottam egy kicsit föllenteni. Kihagytam a cigányprimást, a híres Csiszár Bandit, a kinek a familiájából már emberemlékezet óta kerülnek ki a legelső primások.

Mondom, Csiszár Bandi is a szép asszony udvarához tartozott, sőt ha valaki

Asztali ó-bor 1 liter üveggel 40 kr.

(üres üveg 5 krajczárba vétetik vissza) **Deutsch Lajos előbb Varga Lajos fűszer-, csemege-üzlete** 902-16 Plac-utoza 38. a magy. kir. főposta mellett.

vári Szent-György téren, hogy hirdesse egy szabad nemzet halálját.

Es te Népem, Nemzetem! Ha elfogsz menni Budavárába, a szobor elé, mely Mekkája lesz a hazaszeretet által megszentelt kegyeletnek, ne feledd, hogy e szobor a nemzet Nagyasszonyának emlékezte. Ne feledd, hogy a világ legjobb asszonyának, a fájdalom leányának, Nemtőjének emelte azt a nemzeti kegyelet.

S mikor a szentet — kereső szemeiddel feltekintesz a jó Isten országába, a menybe, áldd a nemzetek Istenét, ki nekünk fel-séges Urunkat adta, ki *eltemetve szomorú multunk utolsó emlékét*, ennek helyén a kegyeletes meg-emlékezésben egyesül a nemze-tével!

Aldja meg őt a Magyarok Istene mindörökké!

*

És ha majd ami megdicsőült Nagyasszonyunk látni fogja, hogy az ő földi szobránál a nemzet és a király szíve még szorosabban egybeforrt, örömeiben szép szeméből égi harmat gyanánt egy könnyesepp hull reánk, mely frissen tartja az ő szent emlékezetének örökzöldjét mindörökké . . .

Azt mondja a rege a Memnon szobráról, hogy ha a felkelő nap első sugarait ráveté, csodálatos hangok zendültek meg rajta. — Ilyen lesz a mi szobrunk, a mi kincsünk is, azzal a különbség-

gel, hogy megdicsőült királynénk szobra nemzete szeretetének nap-jától környezve örökké zengeni fogja a mi halánkat és az ő irántunk földi életében tanusított jószágos szeretetét . . .

— **Erzsébet királyné szobra.** A Pol. Corr. a királynak az Erzsébet-szoborra vonatkozó elhatározásáról ezt írja: Kétségtelen, hogy az az emelkedett hangulat, amelyet a királyi tett keltett, kihát a politikai helyzet felfogására is. Belátják ezt az obstrukció lapjai is és ez a tudat nagyon nyomasztólag hat rájuk. Ugy tetszik, mintha töredelmesen megvallanák, hogy az obstrukció képtelenség, a midőn azt írják, hogy a kormánypárt politikai tökélet akar kovácsolni a király nagylelkű tettéből. Tényleg azonban önként, szinte elemi erővel nyilatkozott meg az általános öröm s nem volt szükség semmiféle hangulatkeltésre. Politikai jelentősége ennek a hangulatnak annyiban van, hogy az obstrukció elítélése, amely eddig csak a törvényhatóságoktól indult ki, most már erősen s az egész vonalon várható. Egészen elfogulatlanul konstatálható, hogy a jelenlegi időpont épenséggel nem alkalmas arra, hogy merőben szubjektív indító okokból személyes harezot indítsanak a korona első tanácsadója ellen, a kinek az irigység sem vitathatja el azt az érdemét, hogy bizonyos része van a korona és a nemzet között való harmonikus viszony fejlesztésében, amelyből a királyi kegy-nek ez a legujabb, gyöngéd bizonyítéka is fakadt. Nincs ugyan olyan helyzet vagy politikai tekintet, amely elhalgattathatná a parlamenti kritikát, de vannak pillanatok a politikai küzdelmekben, amelyekben a gyűlölségnek tehetetlensége tudatában odujába kell bujnia.

— **Az egyhangú határozat.** A kvótábizottság tegnapi határozatát egyhangulag hozták, hozzájárultak Apponyi Albert és

Horánszky Nándor. A kvótábizottság határozatát ezuttal is annak híres előadója Falk Miksa szövegezte meg.

Országgyűlés.

Budapest, november 3.

A nagy szüneti nap alatt nem igen lanyhult az izgalom. Az ellenzék „szabadon sejtők” száguldó fantáziája rémes képeket vetített elő erre a mai ülésre és Polónyi hadai friss bombákat ígértek — maguknak. A folyosói beszélgetések főthémája Tisza István gróf beszámolója volt, a mely úgy látszik — nagyon sajnó az ellenzéknek. A törvényhatóságok állásfoglalása, amely az áldatlan obstrukció leszerelését oly erősen követeli, szintén nem marad hatás nélkül.

A többség lelkes hangulatát csak fokozta ő Felsőge a király elhatározása a megdicsőült királyné szobrának elhelyezése dolgában. Az ellenzék sem zárkózhatik el a fejedelmi tény hatása elől, a melyből a miniszterelnököt egyszerűen — kiragadni még a legszjalabb obstrukcionista-nistának is bajos volna.

A Ház képe különben, elég érdekes. Szilágyi Dezső becsöngeti a törvényho-zást, a jobboldal padsorai sűrűn telvők. A hegy — üres, csak Apponyi hívet hallgatnak nagy mélasággal egy gyenge szavú, öreges papot: Berger Ignác főtisztelendő urat. Közben Bánffy Dezső báró miniszterelnök lépett a terembe, ki a többség dörgő éljenzése és tapsai között sietett a helyére.

Berger főtisztelendő ur hamarosan befejezte szónoklatát és utána Visontai Soma kelt szólásra.

Egy jó tulajdonsága az elvtársai előtt van Gyöngyös választottjának. Vele szemben semmi pártfegyelem se kötelezi őket, hogy hallgassák. Az elvtársak éltek is a jó alkalommal, csak Molnár apát bólintott olykor leereszkedőleg:

Nagygyon jól van! Nagygyon helyesen mondd!

igazán rajongott érte, az első sorban Csizsár Bandi volt.

Hanem azért kihagytam mégis, — kihagytam, mert féltam Jármynétól; azt gondoltam, hogy a cigányprimásért komolyan meg fog aprehendálni.

Multkoriban, mikor egyszer véletlenül összetalálkoztam az utcán Jármynéval, a sok pletyka közt szóba került a primás is.

A szép asszony eldicsékedett:

— Látta, — mondta, — arra mégis rettenetesen büszke vagyok. Ha ez a Csizsár Bandi engem valahol meglát, mindjárt az én nótámba kap. Nemrégibe aztán én küldtem neki egy aranyláncot. Azóta csillog két láncz a pepita-mel-lényén.

Én ravaszul hunyorítottam a szememmel és elkaczagtam magam.

— Hja, — mondtam Jármynének, — ő is oda tartozik a maga udvarához és ő is szerelmes magába, talán szerel-mesebb, mint a többi négy-öt ur együtt-véve.

Jármyné elpirult egy kicsit és azt mondta, hogy nevetlen vagyok. Hanem azután vállat vont.

— Különben is az ember egy olyan gavallér cigányra, mint Csizsár Bandi, még büszke is lehet.

— Lehet? — kérdeztem vakmerően. Hát megengedi nekem, hogy őt is bemutassam magával kapcsolatban?

— Miért ne? — felelte Jármyné nyugodtan.

Én pedig élek a szabadsággal.

. . . Az álmos szolgák lustán kezdtek gyujtogatni a csillárokat. Az étteremben egy sarokasztalnál ott ült Csizsár Bandi, meg Laczi, az öreg brácsos. A

vén cigány erősen füstölt kurtaszáru tajtékpipájából, közben egy-egy oldalpillantással végigméregette a primást, a ki könyökre támaszkodva mereven bámult a semmiségbe.

A vén cigánynak sehogysem tetszett a dolog. Mindig olyan apai gondoskodással törődött az ő villogó szemü primásával. Jogot formált erre magának már kezdettől fogva, mert az öreg Csizsár bandájában kezdte a brácsásságot és a fiatal Csizsárt ő tanította az első nótákra.

Egy ideig nézte-nézte szó nélkül. Azt várta, hogy majd csak elpanaszolja a baját az ő kis gazdája. (Az öreg cigány csak így hívta mindig Csizsár Bandit.)

Mikor aztán megsokalta a dolgot, odafordult a primáshoz és elszántan szólította meg.

— Álmos vagy talán, Bandi? Nem aludtál ma eleget?

Csizsár Bandi egy ideig nem válaszolt semmit. Olyan mereven és mozdatlanul bámult tovább is az étterem sötétes félhomályába, mint előbb; azután meg miutha eszébe jutott volna, hogy ennek az embernek még is csak kellene valamit felelni, fejét felemelte tenyeréből.

— Bajban vagyok, — mondtam szomoruan — nagy bajban.

— És mi a baj? — kérdezte a brácsás a pipáját is letéve. Csak mondd el nekem, — hátha tudok rajta én is segíteni.

Csizsár Bandi tudta, hogy a brácsás nem segíthet rajta, hanem azért mégis csak elmondta, hogy mi a baja.

A zsidó holnap el akarja adni azt a híres aranyláncot, a melyet egyszer a velszi herceg akasztott a legidősebb Csizsár Bandi nyakába, a tüzes magyar

nóták hatása alatt. Ez volt a büszkesége a Csizsároknak és a zsidó el akarja adni, tovább nem vár a kiváltására. Pedig azt most nem bírja kiváltani, ha eladja minden holmiját is. (Ezzel ugyan nem sokat mondott Csizsár.)

Az öreg cigány megcsóválta a fejét. Ilyen nagy bajra még sem gondolt. A velszi herceg aranylánczát nem lehet el-hagyni. Ha azt eladják, vége a Csizsárok dicsőségének is, hisz a Csizsárok dicső-sége abban az aranylánczban van.

De azért az öreg megpróbálta vi-gasztalni és azt mondta:

— Soh'se félj, Bandi! Holnapig van még egy éjszaka, egy éjszaka alatt pedig lehet annyit összemuzsikálni, hogy azzal kiváltsd a lánczot.

A brácsás elhallgatott, de látszott rajta, hogy maga sem hisz abban, a mit mondott és hogy Csizsár Bandi sem hisz benne. A régi jó időknek vége, annyit legfeljebb csak az öreg Csizsár Bandi idejében lehetett volna összemuzsikálni egy éjszaka.

Mikor aztán látta, hogy Csizsár Bandit nem tudja megnyugtatni, egy kicsit megkorholta:

— Hej fiam, rossz vér van benned, az apád vére, meg a nagyapádé. Nem tudtok a pénzzel banni. A mit egyik éj-szaka elszórnak nektek, azt a másik éj-szaka ti szórjátok el. Pedig ti hárman, ha tudtok volna a pénzzel banni, akár egy fél vármegyét is vehettetek volna.

Csizsár Bandi csak hallgatott. Érezte hogy igaza van a vén embernek. Csak azt a lánczot tudná visszakapni.

Nyugtalanul babrált a másik óra-lánczával, a melyet Jármynétól kapott.

Az öregnek egyszerre telesillant a

Miután magának nem volt Visontainak semmi olyan mondanivalója, a miért meghallgaták volna, hogy valami érdeklődést szerezzen, a kormányparti lapokból egész vezércikket olvasott fel.

Azután adomákkal próbálkozott. Elmondta az adomát a grófról, a zsidóról, a cigányról, meg a sánta lóról.

Ez a gróf egyszer látta, hogy a zsidó egy sánta lovat vett meg a cigánytól. Felhívta a zsidót.

— Hogy vehetted meg ezt a lovat, hiszen sánta.

A zsidó mosolygott.

— Nem úgy van az méltóságos uram. Nem sánta az a ló, csak szeg van a lábában. En észrevettem és így vettem meg olyan áron, mintha csakugyan sánta volna.

Erre a cigányt hívatta fel a gróf:

— Becsapott a zsidó, more. Nem sánta az a ló, csak szeg van a lábában.

Most meg a cigány hunyorított.

— Tudom, hogy a szög benne van, van, méltóságos uram. En szurtam bele. De sánta az — anélkül is.

Megint a zsidót hívatta fel a gróf:

— No, zsidó, mégis csak a cigány csapott be. Sánta az a ló szög nélkül is.

A zsidó megvakarta a fejét.

— No ha így áll a dolog, már csak megvallom, méltóságos uram, hogy én meg óvatosságból hamis bankókkal fizettem ki a ló árát.

Nagy derűtség hangzott fel az adomára, de még nagyobb akkor, amikor Visontai komolyan próbálkozott lezárolni Tisza István gróftól és segítségül hívta maga mellé az egri érsek pásztorlevelét. (Ki hitte volna, hogy az egri érsek — Visontai Somának írta a pásztor levelét.)

A Visontai beszédét öt perc szünet követte.

Szünet után Rakovszky István következt, a kibén állítólag ma egy — zárt ülés rejtőzködnek. Bevezetésül az az éljenzés fájt az ifju honatgának, a melyet a miniszterelnök kapott.

Utána Wittman, majd Makkfalvy, azután Gajary beszélt. Sima is szónokolni akart, de a Ház órája kettőt ütven, elnök az ülést bezárta.

A színházi bizottság ülése.

— november 3.

A színházi bizottság tegnap délután 3 órakor ülést tartott Komlóssy Arthur elnökle alatt a városháza tanácstermében.

Mindjárt az ülés elején bejelentette az elnök, hogy *Roncsik* Lajos kulturális tanácsnok színház felügyelő elfoglaltsága miatt az ülésen nem jelenhet meg.

A bizottság legelőbb a dr. *Balkányi* Miklós és dr. *Szentpály* Béni páholy bérletének kérdésével foglalkozott. Mind a ketten ugyanazon páholy bérletére formálnak jogot.

Miután dr. *Balkányi* Miklós előjogai mellett bizonyítékok szóltak, a bizottság kimondta, hogy dr. *Balkányi* Miklóst a jövő évad bérletére jogába vissza helyezi s az általa most bérlet C. páholy bérletére dr. *Szentpály* Béninek elsőbbségi jogot ad.

A *Weinberger* és *Szántó* féle támlásszék bérlete kérdésében a bizottság a *Szántó* család javára döntött.

Komlóssy Dezső bizottsági tag a színházi bérletek körül felmerült vitás kérdések megválaszolására a következő indítványt tette: *A bérletről törzkönyv készíttessék, ahova a bérleti jogok bejegyeztessenek. Ha azonban bárki is a bérletről közlök közül akár személyében, akár családjában által s közvetlenül a bérletet három éven keresztül igénybe nem veszi a bérlet helyek iránt a színház bizottság intézkedjék.*

A bizottság az indítványt egyhangúlag elfogadta.

Ezután a debreczeni színészet száz éves jubileumát rendező bizottság átiratát

olvasták fel. Az átirat, az ünnepélynek országos gyász szerint november 27 ére történt elhalasztásáról értesíti a bizottságot. Tudomásul vették.

Ezután elhatározta még a bizottság, hogy *Komjáthy* János igazgatót az ő személyét érdeklő kérdések kivételével, üléseire mindig meghívja.

A szubvenczióból 1000 frtnak kiadását az igazgató részére már most indítványozza.

A színházi átalakítások befejezéshez közeledvén, a főmérnök megígérte, hogy annak idején alkalmat ad a bizottságnak e munkálatok megtekintésére.

A színházi riport.

— Irta: U. A. —

III.

Megtörtént-e tényleg, hogy öt lap ötféleképp mondotta el véleményét ugyanazon művészről játékaról, nem tudom. Mióta a debreczeni sajtó díszes testületéhez van szerencsém tartozni, s figyelemmel kísérem a működését, nem emlékezem olyan esetre. De nem esodálnám, ha efféle megtörténnék. A mikor *Zakanni*, a legnagyobb olasztragikus Budapesten vendégszerepelt, a lapok véleménye szerfölött szétágazott a művész játéka felől. Csaknem minden lap homlokegyenest ellenkező dolgokat konstatált. Még jobban megoszlott a vélemény *Salviniról*, mikor avval kedveskedett, hogy eljátszotta olaszul a legnemzetibb szomorujátunkat, *Bánkánt*. Ezen sincsen mit esodálkozni. Az előadó színészek is különböző felfogással ábrázolják a szerepeiket, a színigálók felfogása is különbözhet egymástól. *Hamletet*, vagy *Lear királyt* sokféleképp lehet alakítani, hogy a hatás megrázó legyen. Viszont nem követelhető, hogy bármilyen kellemes hang is minden füle kellemesen hasson. A hírlapíró tehát pusztán egyszeri impressió után nem for-

szeme, mikor mikor meglátta a Jármyné lánazát. Szinte kigyult az areza is.

— Te *Bandi*, — mondta lelkesedve, — ezzel a másikkal nem lehetné a herceget kiváltani?

Csiszár Bandi közömbösen rázta meg a fejét.

— Talán, ha minden holmimat oladnám, meg ezt is, még lehetne. Azután meg keserűen tette hozzá:

— De ettől sem szeretnék megválni!

Tovább nem igen tudtak erről a dologról beszélni. Benn a táncsteremben a fiatalok, a leányok is, meg a fiatal urak is, ott mászkáltak már köröskörül a sikos parketten és a lármás rendezők addig nem nyugodtak, míg fel nem kutatták a primást.

Csiszár Bandi felment a dobogóra és rákezdte az új csardást.

A fiatalok csakhamar ott szorongtak a primás előtt, a leányok kacagtak, a fiatal urak meg hejehujáztak és zsebkezdőjüket lobogtatták.

Csak *Csiszár Bandi* volt szomorú és nem tudott örülni. Pedig ő még sohasem szomorkodott, mikor hegedű volt a kezében és maga előtt látta a rezgő párokat.

Mosolygott ugyan most is, a hogy az első akkordnál kihajolt a dobogóról, esakhogy az nem volt igaz, úgy mint máskor.

Most, mintha nem is látná, hogy előtte tánczolnak, mindig csak arra a lánczra gondolt, a *Csiszár*ok dícsőségére, meg a *Jármy*né lánczára, mely ott lógott most is a nyakában.

Nagyon fájt volna neki ettől a láncz-

tól is megválnia, pedig már sokszor megfordult ez is a fejében.

Egyszer csak egy szilaj, tüzes nótába kapott, azzal akarta befejezni a csardást. Hanem a szeme véletlenül *Jármy*nén akadt meg, a ki *Hajnal Jóska*val beszélgetett a tánczoló háta megett s onnan nézte a csardást.

*Csiszár Bandi*nak rögtön kipirult az areza és elkezdett igazán mosolyogni, mintha elfelejtette volna az egész lánczhistóriát.

Belekapott a *Jármy*né nótájába és egy perczre sem vette le tekintetét a szép asszonyról.

*Jármy*né észrevette és bizalmasan átintegetett legyezőjével. *Jármy*né egyáltalán mindenkivel szeretett bizalmaskodni egy kicsit, ha látta, hogy tetszik valakinek.

Csiszár Bandi most már nem birt magával.

Muzsikált úgy, mintha csak *Jármy*nénak muzsikálna, mintha még a hegedűje is kieserélte volna a hangját.

Mire abbahagyta az első csardást, csak egy néhány pár rezgett ott előtte kimerülten, bágyadtan, de az sem volt már táncz, csak olyan erőltetett tipegés. *Csiszár Bandi* fáradtan rogyott egy székre.

*Jármy*nak aznap feltűnő jó kedve volt. Már tizenegy órakor bevette magát az étterembe és a feleségének azt mondta:

— Ha nincs kedve tánczolni, jöjjön be maga is. Ma görbe napot csinálunk.

*Jármy*né tudta, hogy a férjénél a görbe nap pezsgőt jelent, ő meg nagyon szerette a pezsgőt s azért nem is sokáig kérte magát.

A szünórát alig kezdték meg, a primás már ott hajlongott a szép asszony

háta megett, a nótáit belemuzsikálta a fülébe s nem is tágitott onnan az egész szupé alatt.

Csiszár Bandi, mikor *Jármy*né nótáit huzhatta, akkor másnak nem muzsikált; ilyenkor elfelejtett mindent, aranylánczot, zsidót, ilyenkor csak *Jármy*né volt az eszében, ilyenkor csak *Jármy*nét látta.

Valaki a szomszéd asztaltól egy pinczérrel akarta megszédít magához hívatni, de *Csiszár Bandi* nem ment. Azt mondta a pinczérnek:

— Mikor én uraknak muzsikálhatok, akkor nem muzsikálok másnak.

*Jármy*nénak akkor egy vakmerő ötlete támadt. Nem tudom, hogy hallotta, mit mondott *Csiszár Bandi* a pinczérnek, hanem egyszer csak egy üres poharat teletöltött pezsgővel, oda nyújtotta a cigányoknak és koezzintott vele.

En azt hiszem, hogy a szép asszony hallott valamit a primás beszédjéből.

Persze, hogy *Csiszár Bandi* egész éjszaka *Jármy*nénak huzta és azt a pohár pezsgőt nem adta volna a velszi hercege összes lánczaiért.

... Másnap a szürke, nehéz ködön át egy napsugár sem jutott az utcára. Hanem azért *Csiszár Bandi* kint mászkált szédülő fejjel s talán azt sem tudta, hogy köd van és hogy merre mászkál. Ő csak a hercege lánczára gondolt, a *Csiszár*-familia dícsőségére, meg a *Jármy*né pezsgőjére.

Most már bizonyos volt benne, hogy többet nem akasztja a hercege lánczát a nyakába, de mikor a *Jármy*né pezsgőjére gondolt, úgy tetszett neki, hogy a *Jármy*né láncza mégis többet ér, attól semmi áron sem lehetett megválni.

Mért ne lehetne a *Jármy*né láncza a *Csiszár*-familia dícsősége?

málhat itéletet. Körülírhatja a hatást, melyet reá a játék, vagy ének gyakorolt de ugyanekkor számot kell adnia arról is, hogy milyen volt a közönség hangulata, mily módon fejezte ki tetszését, sőt az is fontos, hogy a nézőtér mely része tapsolt, a karzat, a sötét zártsték, a földszint, a páholy, vagy az egész nézőtér. A riport bár tartózkodik a szakbírálattól, de ha esetleg frenetikus tetszésről, vagy óvációról számol be, kötelessége a nagy nyilvánosság előtt elfogadhatóan indokolni, hogy miben nyilvánul azon művészi érdem, melylyel az általános tetszés kivivatott.

Ilyen esetben nem elég a játék technikai oldalát ismertetni, mert az ilyen művész megérdemli, hogy játékát részletesen méltassák, hogy rámutassanak azon jelenetekre, amelyekben különösen megtetszik, hogy a tehetség mily mértékben lobog a lelkében; a játék, mely pillanában mond, vagy cselekszik olyat, mikor kedélyének, vagy szívének aranya bera-gyogja, mintegy fölékesíti a festett világot.

Nemesak jelentősebb alkalommal, de egyébkor is helyet foglalhat a riport keretében, bármily röviden egy-egy komolyabb megjegyzés is, mely a játék benső tartalmát ismertetheti. De nézetem szerint szórásalhasogatás följegyezni az apró-cseprő hibákat. Hiszen a riportnak nem az a célja, hogy szárnyát szegje az előadók kedvének, inkább lehet célja a buzdítás, a tájékoztatás, a színházi élet iránt. A vidéki lapok meghonosították azt a kedves szokást, hogy napról-napra beszámolnak minden kis színészről, vagy színész játékról.

Sehogyssem helyeselhető eljárás ez. Ha a másodrendű színész jól játszik, ha fiatal, könnyen azt képzelheti, Kean Edmund, akit eleinte mindig „vágta“, hozzáképest kismiska, ha pedig „leüti“, össze török az ambícióját. Nem azt mondom, hogy „agyon kell hallgatni“ lehet, sőt kell olykor foglalkozni a kevésbé tehetséges, ambíciózus, munkás színésszel, de módjával, a körülmények figyelembevételével, mert bármilyen irányu tulzó írás inkább árt, mint használ.

SZÍNHÁZ.

Színházi műsor:

Hétfőn, november 7-én, („A“ bérletben) *Száraz kenyér.*

Kedden, november 8-án, („B“ bérletben) *Stomfai család.*

Szerdán, november 9-én, („C“ bérletben) *Bohém élet, ujdonság.*

Csütörtökön, november 10-én („A“ bérletben) *Bohém élet.*

Pénteken, november 11-én, („B“ bérletben) *Mértha, opera.*

Szombaton, november 12-én, („C“ bérletben) *Mértha, opera.*

Vasárnap, november 13-án, este (bérlet-szünetben) *Sztrájk, Szigligeti népszínműve.*

* **Bernardo Montilla.** Echegaray egyik hatásos színművét adták tegnap nem nagy számú, de válogatott közönség előtt. A geniális spanyol író e darabjában a házasságtöréssel foglalkozik. A családott férj, bárha forró spanyol vér folyik az ereiben, nem öli meg hűtlen hitvesét, hanem miután párbajban végzett a csábítóval, az a fenkölt vágy kerekedik felül szenvedő lelkén, vajha kigyógyulna a bűnből mind a két beteg. Azt mondja a csábító feleségének:

— Asszonyom, gyógyítsa ki beteg férjét. Sulyosan megsebesült, gondos ápolást igényel. Én pedig rajta leszek, hogy kigyógyítsam az én betegemet. (A feleségére mutat, aki a lelki megrázkódtatások súlyától összeroskad.)

A czimszerepet *Komjáthy* játszotta. A darabos embert, akinek érdes modora nemes szívet takar, hűen igyekezett ka-

rakterizálni s kidomborította annak erős, férfias jellemét. Montillánét *Komjáthy* játszotta. A bűnös asszony szenvedélyes érzelmeit drámai erővel fejezte ki ugy játékaiban, mint beszédeiben. Azon jelenetekben, amidőn Picardóval enyeleg lágyan, suttogva kél a szó ajkáról, majd a szenvedély viharának kitörésekor, az izgalomtól tetőtől talpig remegő nő áll előttünk, a ki a szenvedélyek rohamai után a kijózanító valóság porig aláz, hogy egy nemes ember szavára ismét fölkeljen a porból. Ezt a nőt mutatta be tegnap *Komjáthy* né. *Fáy* Flóra, ugy látszik a színpadon lakik. Minden este, természetesen tegnap este is játszott; kedvesen, otthonosan személyesítette a teljesen nem az ő egyéniségéhez való szerepet s hatásos játékaért nyílt színén is megtapsolták. — *Odry* Árpád (Picardo) tehetséges, fiatal színész, nagyon jól teszi az igazgatóság, hogy szerepekhez jutatja és alkalmat szolgáltat neki az iskolai modorosságot leküzdeni. Most még sokat dolgozik a két karjával, nagy lépésekben jár-kél. De ahhoz, hogy teljesen jól produkáljon, meg van minden kellék, a gyakorlatot pedig lassankint, türelmes tanulással megszerzi. *Bartha* kis szerepét helyes felfogással adta. Érthetetlen, hogy a drámai személyzet egyik legérdekesebb és sokat ígérő tehetségét, *Székelyt* olyan ritkán játsztatják.

* **A jubileumi diszelőadás.** A debreczeni színészet száz éves jubileumának megünneplésére nagyban folynak az előkészületek. A rendező bizottság nagy lelkesedéssel végzi a magára vállalt teendőit s együttesen buzgólkodik *Komjáthy* János színigazgatóval a jubileum ünnepeinek sikere érdekében. A jubileum napja e hó 27-én lesz. Ez este a színházban diszelőadást rendeznek. *Komjáthy* János színigazgató már összeállította az ünnepi előadás programját. E szerint dr. *Körössi* Kálmán alkalmi prólogja nyitja meg a diszelőadást. Utána *Kisfaludy* Károly *Fősvény* című vígjátékát adják elő. Ezt követi *Jókai* Mór *Könyves* Kálmán cz. drámájának egy felvonása, *Erkel* Ferencz *Hunyadi* László operájából egy felvonás, *Tóth* Ede *Falurossza* cz. népszínművéből egy felvonás és végül *Herczegh* Ferencz *Dolovai nábob leánya* cz. színművéből egy felvonás.

* **Tűzrendőri vizsgálat a színházban.** Ma délelőtt Boczkó Sámuel főkapitány, Aczél Géza főmérnök, Körner Adolf tanácsnok, Tikos Imre, Debreczeni Jenő mérnökök és Publíg Ernő tűzoltó h. főparancsnok tűzrendészeti szempontból megvizsgálták a színházat s mindent a legpéldásabb rendben találtak.

* **Petőfi kardja.** A színészeti kiállításra beeres reliquiát jelentett be *Rickl* Géza. *Petőfi* disz kardja ez, amelyet a költő, aki egy izben színész is volt a szabadságharcban cserébe adott néhai *Rickl* Józsefnek erős pengéjű honvéd hadnagyi kardjáért.

NAPI HIREK.

A ki halva is jót tesz nemzetével.

Valóban esodatevő szentjévé lett az ő magyar nemzetének a mi megdicsőült királynénk, Erzsébet.

Ma tartotta megalakuló gyűlését a törvényhozás két háza által választott s a kormány által szakértők meghívásával kiegészített Erzsébet királyné emlékszóbor-bizottság a miniszterelnöki palotában br. Bánffy Dezső elnöklete alatt.

A megalakulás és az alapszabályok megvitatása és elfogadása után, még egy tárgyat hozott szönyegre a miniszterelnök. Ez volt az emlékszóbor számára kijelölendő hely, a mely fölött most kért határozatni.

Es azután tudatta a jelenlevőkkel, hogy koronás királyunknak az a kívánsága, mikép dicsőült Erzsébet királynénk emlékszóbor Budán állittassék fel, ahol a felejthetetlen Nagyasszony annyi szeretettel időzött, még pedig a Szent-György-téren.

A most ott levő szobrot a király, mint magán tulajdonát, saját költségén fogja onnan elvitetni s valamely katonai épület zárt helyiségében fölállíttatni.

E nyilatkozásra az egész bizottság lelkesedése egyhangú „éljen a király“ kiáltásban tört ki, mely percekig ismétlődött. El lett fogadva.

— — — — —
Ime ami égbeszállt védszentünk még a földi életen túl is csodákat tesz értünk.

Letörli az utolsó könyvet is nemzetünk arczáról, mely már gyöngygyé volt keményedve. Begyógyítja utolsó sebet közérzületünknek, melyről azt mondtuk: „nem fáj“, de azért folyton vérzett.

Hiszen hősöknek, vitézi esatában elesett férfiaknak emléke volt ott az az érez-szóbor, kiktől a becsülést még az ellenfél sem tagadhatta meg; de mégis egy fájó emlék volt ez a múltból: egy vaskisértet, aki áttöri a multak takaró fátyolát.

Most ezt a mi bálványozott királynénk emlékszóbor fogja felváltani.

Az ő fényes lelkének sugallata volt ez, a királyi szívben tetté válva.

Az örök fényesség sugározza őt körül a csillagok honában!

Legyen Istentől megáldva a mi szeretett királyunk!

Jókai Mór.

— Az obstrukció ellenes közgyűlés.

Több városi bizottsági tag indítványa folytán gr. Degenfeld József főispán szombatra, rendkívüli városi közgyűlést hív össze, amelyen az obstrukció leszerelését fogják tárgyalni.

— A királyi tábla elnöke.

Bernáth Elemér a kir. ítélőtábla új elnöke a napokban városunkba érkezik, de állását csak f. hó 20-án foglalja el.

— Bomladozik az ellenzék.

Mint ért-sülünk a debreczeni függetlenségi párt minden lehető elkövetett, hogy a f. hó 7. napján végbe menő városi bizottsági tag helyek betöltésére a Piac-utcai választó kerületben az üresen levő három helyre, saját pártjából jelölteket állittasson fel, de bár sok felé próbáltak eddig szerencsét, máig egyetlenegy jelöltjük van, ez várja kétségtelen elbuktatását. E férfiú neve egyik irótársunk dr. Benedek János. A függetlenségi párt bizonynyal megtehette volna azt a szolgálatot ez érdekes és agilis tagjának, hogy őt ne tegye ki a bukásnak, hanem jelölje egy biztosabb kerületben. A másik két helyre tehát a szabadelvű párt jelölt nélkül áll. A mi jelöltjeink H. Kiss Aron ref. püspök, dr. Balkányi Miklós ügyvéd és dr. Szánthó Sámuel tanár. Mindnyájan olya névvel bírnak a közélet terén, a kiknek a szabadelvű párt a palma ágat e választásnál örömmel fogja átnyújtani, — annyival inkább, mert mint már jeleztük, e kerületben a függetlenségi párt már eleve feladta a harcot, esakis a zászló becsületéért állit, a mint látszik egy jelöltet is.

— **Temetés.** *Tóth* Ferencz, a kiváló filozófus, nyugalmazott akadémiai tanár feleségét ma délelőtt temették el. A vég-tisztességtételen ott voltak *Kiss* Aron ev. ref. püspök *Géressy* Kálmán tank. főigazgató és számosan a tanári karból és a közélet kiválóbbjai közül. A temetésen *Materny* Lajos ág. ev. fősperes végezte a szertartást, A ravatalt számta-

lan koszoru borította a szalagokon a következő felirások voltak olvashatók: Tóth Ferencz — hü nejéne, Werner-család — szeretett jó nénjöknek özv. gróf Dégenfeld Gusztávné, Némethy-család — felejthetetlen jó barátónak Némethy Károly és neje, Tisza Kálmáné ő excellenziája — régi barátság jeléül, Malatinszky-család — tisztelete jeléül, Sesztina-család — régi karátságunk emlékeül, Dr. Nagy László és családja — részvéte jeléül, Géressy Kálmán és neje — szeretetünk és részvétünk jeléül, Keszi Teréz — az árvák fenköltlelkü jötevőjének Ember Pálné.

— **Egyházkerületi közgyűlés.** A tiszántuli ev. ref. egyházkerület ma folytatta közgyűlését. Ma, a harmadik napon a tárgysorozat többi pontjait tárgyalták.

— **Dalestély.** A Debreczeni Dalegylet hangversenyt rendezett a Bika-szálló nagytermében. A hangversenyben nagyszámú közönség gyönyörködött, zajos tapsal jutalmazva a dalegyletet, a mely folytonos nemes törekvéssel méltán megérdemli ugy az erkölcsi, mint az anyagi támogatást. A műsorban új darabok is szerepeltek. A közönség különösen az egylet tevékeny elnökét Márk Endrét és buzgó karnagyát, Mácsay Sándort részesítette ovációkban. A tegnapi dalestély nemesak a műélvezet szempontjából, de látogatottságánál fogva ismételtén arról győzött meg, hogy ez az egylet nagyszámú hivatást teljesít nemesak a magyarság művelése, de a társadalmi élet föllendítése szempontjából is.

— **Gallovich Jenő párbajai.** Gallovich Jenő volt debreczeni, jelenleg pécsi hírlapíró és társai bűnügyében a Kuria is meghozta tegnap tartott ülésében ítéletét. A debreczeni törvényszék Gallovich Jenőt Debreczenben és Nagyváradon vívott 8 rendbeli párbajért két évi államfogházra ítélte. A tábla ezt a büntetést magasanak találta s egy évi államfogházra szállította le. A Kuria büntető tanácsa tegnap foglalkozott ez ügygel s helyben hagyta a tábla ítéletét. Gallovich érdekében — ki jelenleg boldog vőlegénye a pécsi pénzügyigazgató leányának — kartársai kegyelemért akarnak folyamodni ő felségéhez.

— **Haupttrapport.** A tartalékos tisztek felett ma nov. 4-én tartották meg a főszemlét, a Haupttrapportot. A közös hadsereg kötelékébe tartozó tisztek felett a Pavillon-laktanyában volt a szemle. A vizsgálóbizottság tagjai voltak: Philip őrnagy, Berger Jenő és Gondos főhadnagyok, Arnstein Dávid főorvos. A honvédség kötelékébe tartozó tartalékos tisztek felett a péterfia-utcai honvédlaktanyában volt a szemle.

— **Szivszielhűdés a hivatalban.** A rendőr bejelentő hivatal egyik szorgalmas emberét sajnálatos eset érte. Papp Gyula napdíjast d. e. 10 órakor a hivatalban, munkaközben szivszielhűdés érte. Papp Gyulát Varga Emil dr. ker. orvos részesítette az első segélyben s azután lakására szállította. Állapota veszélyes s komoly aggodalomra ad okot.

— **Pusztító tűz dühöngött ma,** — mint lapunknak írják, — Loblón. A tűz hét lakóházat és tíz mellék-épületet tett hamuvá.

— **Véres verekedés.** Tegnap este a varga-kert korezmájában véres verekedés volt. Ott mulatoztak Ferenczik György gyártelepi őr, Nagy Péter, Dajka Péter munkások. Mulatozás közben összeveszték s Ferenczik György Nagy Pétert agyba-főbe verte. A verekedés közben súlyos sérüléseket szenvedett Dajka Péter is, valamint Kovács Géza, ki a nagy lármára ment oda. Az utóbbit mellbe szúrták. Nagy Pétert dr. Derekassy István részesítette első segélyben. Dajka Pétert és Nagy Pétert a kórházban ápolják. A rendőr ség szigorú vizsgálatot indított.

— **Jótevény adomány.** Tóth Jenő IV. éves joghallgató egy rendőrbírói ügyből kifolyólag tíz forintot tett le a III. ker. kapitányságnál bizonyos jótevény célra. A III. ker. kapitányság a tíz frtot a meggyilkolt Csire rendőr hátramaradt családjának adományozta. A jótevény adományért ez uton mond köszönetet a nyomorgó család nevében a kerületi kapitányság.

x **Aron Miksa** szesz-, ser- és bornyagykereskedésének irodáját folyó évi november 8-tól fogva Simonffy(Kisuj)-utca 14. számú saját házába teszi át. Bejárat Széchenyi-utca 13. szám alatt is.

x **Új találmány.** Legjobb a Fáy féle rögtön finomító és szépítő arceréme. Zsirtalan! Higanyt nem tartalmaz! Egy téglgy 1 frt, hozzá való szappan 50 kr. Debreczenben kapható: Dr. Rotschnek V. Emil és Tamássy-féle gyógyszerárban, valamint a készítőnél Grósz Nagy Ferencz gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

A Benka gyilkosai a tövényszék előtt.

— A mai végtárgyalás. —

Ma álltak bírák elé, azok a pelyhedző bajszu gyilkosok, a kik Benka Jánost a nyáron irtózatossal kegyetlenséggel agyonverték.

Vádlottak közt szerepeltek:

1. Armós Sándor: bagaméri születésű, 20 éves inas, vagyonal bíró debreczeni lakos.
2. Pál Sándor bagaméri születésű, 21 éves, nőtlen irodaszolga, debreczeni lakos, vagyontalan.
3. Kincses Gyula: t.-polgári születésű, 25 éves, nőtlen, kerékgyártó segéd debreczeni lakos, vagyontalan.
4. Gonzáles Sándor: jászjákó halmai születésű, 26 éves, kovács segéd, debreczeni lakos, vagyontalan.

Vádlottak mint a Btk. 70 §-a szerinti tettes társak Btk. 274 §-ába ütköző szándékos emberölés büntetése miatt helyezték vád alá.

A végtárgyalás.

A bíróság következőképen alakult meg. Elnök: Hrechus Viktor. Bírák: Oláh Miklós dr., Nagy Károly, ügyész: Nagy László. Védők: Békés Sándor dr., Irinyi István dr. Kovács József dr. és Weisz József dr. helyettese Szende Sándor.

Elnök délelőtt 1/2, 12 órakor megnyitja a végtárgyalást s első sorban is ismerteti azon indokokat, melyek alapján a vádlottak szándékos emberölés vádjá miatt vád alá helyeztetek. Azután konstatálja a beidézett tanuk megjelenését. Azután a tanuk és vádlottak kimentek, csupán elsőrendű vádlott Armós Sándor maradt benn, akit figyelmeztet elnök, hogy mindent töredelmesen valljon be.

Armós Sándor 20 éves. ev. ref. vallásu, vagyontalan. Elmondja, hogy Németh András őrmester kalauzolása mellett mentek be a Benka-féle ivóba, hol össze szólalkozott Benkával és öt Benka fejbeütötte s mig ő szédülten a falnak esett, a többi ezimborák verték le Benkát és mikor ő odament, már Benka a földön feküdt s akkor ütött rá kettőt.

Vallja, hogy az első ütést Pál Sándor mérte Benkára, azután a többiek is ütötték. A bűnjelek közül három karóra emlékszik, de a botot nem ismeri.

Erősen tagadja, hogy megölni akarták volna Benkát, csupán megakarták verni. Állítja, hogy Kincses Gyula nem vett részt a verekedésben. Tagadni igyekszik mindent.

Pál Sándor másodrendű vádlott elmondja, hogy mikor a korezmába bement, már ott találta Armóst. Ő leült hozzá s boroztak. Azután ő haza akart menni, de a többiek hívták el. Utközben

találkoztak Németh András őrmesterrel, a ki aztán Benkához vezette őket. Mikor kifelé jöttek, Benka szidalmazta őket. Armós visszafelelt, mire összekaptak. Armós felkapott egy követ és a lámpát le akarta ütni. Benka felkapott egy fát s szólott, hogy jertek vissza, Armós visszafordult s Benka megütötte. Armós panaszkodott, hogy megütötte, mire visszafordult Kincses Gyulával, ő pedig elakart menni. Armós azonban szemébe mondja, hogy ő ütötte legelőbb. Pál Sándor is mindent tagad és Armósra igyekszik a bajt tolni.

Kincses Gyula 3-ad rendű vádlott elbeszéli, hogy a péterfiai Tolnai-féle korezmában találkozott a többiekkel. Vallja, hogy ő két és félliter bort fizetett. Onnan elmentek a nyilvánázbába, hova Pál vezérelte őket, de sokáig kóboroltak fel s alá utcáról-utcára, mert nem találtak a keresett helyre. Ekkor találkoztak Németh András őrmesterrel aki elvevete Benkához. Vallja, hogy Armós a veszekedés után le akarta a lámpát ütni, mire Benka szidni kezdte. Armós visszament és Benka megütötte. Armós odament hazzájuk s beszélgettek. Erre az őrmester oda ment hazzájuk és mondtotta, hogy Benka milyen esunyán megütötte társukat, ne engedjék el nek. Erre társai vissza akartak venni, de ő ezt mondta, hogy ne menjenek, csupán kövekkel hajingálják meg. Benkai Armós ekkor karót tört s a másik két társával visszament. Hogy mitörtént, nem tudja, mert lehajolt a földre, mintha követ szedne. Benkát ekkor Armós és Pál leütötték s mikor már Benka a földön feküdt, Gonzales is odaérkezett és közös erővel ütötték Benkát. A borra nézve azt mondja, hogy a Benkái volt. Szerinte Pál Sándor ütötte le Benkát, mig Pál azt állítja, hogy Kincses ütötte le Gonzalessel. Majd be vallja, hogy Kincses Gyula nem bántotta Benkát.

Pál azt is tagadja, hogy ő ütött másodsor Benkára. Armós azt vallja, hogy az első ütést Pál Sándor ütötte, mire Pál bevallja, hogy ő ütött meg legelőbb.

Armós azt mondja, hogy mikor bebisérték őket, Pál Sándor arra intette, hogy ne valljon semmit. Kincsesnek szemébe mondja, hogy arra ösztökélte őket, hogy ne hagyják Armóst. Kincses tagadja.

Gonzales Sándor Kincses vallomása szerint teszi vallomását. Két óra tájban jöttek el a péterfiai korezmából. Vallja, hogy mind a hármuk részére Armós huzta ki a karót. Armós ezt tagadja. Mondja, hogy Pál Sándor ütött először Benkához. Ő csak kettőt ütött reá, de csak akkor, mikor a földön feküdt s ütése a lábát érte. Armós szemébe mondja, hogy kezdettől fogva ütötte. Gonzales ennek dacára tagad, bár ugy Armós, mint Pál Sándor, kik később töredelmesen bevallották tettüket, szemébe mondják, hogy együtt volt velük. Vádlott ellenmondásokba keveredik. Kihallgatták a tanukat.

Ügyész a tanuk meghittetését kéri, mig Békés Sándor dr. védő Bíró és Szvoboda esketését ellenzi. A törvényszék elrendeli a meghittetését minden tanura.

TÁVIRATOK.

— A Debreczeni Ellenőr saját tudósítójától. —

A király itthon.

Budapest, november 3. A király ma reggel kíséretével külön udvari vonaton 5 óra 45 perczkor fővárosunkba érkezett, fogadásánál csak Rudnay Béla főkapitány s Daróczy állomásfőnök voltak jelen. — Ő Felsége Paar Ede gróf főhadsegédével hajtattott a királyi palotába, ahol 10 órakor általános kihallgatás volt. A király délután fél három órakor a keleti pályaudvarból Gödöllőre utazik, s onnan csak hétfőn jő Budapestre.

Bánffy a királynál.

Budapest, november 3. Ma az általános kihallgatás előtt a király magánkihallgatáson fogadta Bánffy báró miniszterelnököt, aki arról az általános lelkese-
désről tett jelentést, melyet a királynak a *Hentzi-szobor* elviteléről és Erzsébet királyné szobrának fölállításáról nyilvánított óhaja keltett.

Hajótörés.

New York, nov. 4. Santiago de Cubában híre jár, hogy a „Panama“ nevű amerikai hajórajkszerű szállítóhajó Santiago de Cubából New Yorkba menet a Maysi-loknál hajótörést szenvedett. A hajón állítólag 500 személy volt, a kik közül csak kevesen menekültek meg. A hajó roncsaiból állítólag egy darabot találtak a melyre a hajó neve volt írva.

Kréta.

Kanea, nov. mber 4. (Havas) A kormányzó értesítette a tengernagyokat, hogy alkalmazkodni fog a legutóbbi jegyzékben a csapatok visszavonására kitűzött határidőhöz. Az utolsó török csapatokat most szállítják hajóra és a szigeten most már csak 500 fegyvertelen katoná maradt, hogy a hadiszereket a hajókra szállítsa.

Földrengés.

Catanija, november 4. Ma reggel itt ismét meglehetősen erős földrengést éreztek. Minchon igen erős volt a földrengés és egy kis kárt is tett az épületekben. Caltagiroge, Biancavilla, Acireale, Aderno és Linguaglossa községekben is érezték a földrengést.

Erzsébet temploma.

Budapest, november 3. Andrássy Aladárné grófnő kezdeményezésére főrangú hölgyek mozgalmat indítottak, hogy Erzsébet királyné emlékére templomot emeljenek Budapesten. Az eszméről tud a király is s megengedte, hogy annak propagandát csináljanak. Az első értekezletet e tárgyban a főrangú hölgyek ma tartották meg, melyen Vaszary helyett Valter kanonok elnökölt. Fővédnökül Mária Valéra főhercegnőt választották meg. Elnökök lettek gróf Zichy Nándor, özv. Cziráky Jánosné grófnő, özv. Majláth Györgyné, Wenkheim Frigyesné grófnő, pénztáros Pallavicini Edéné grófnő, igazgató-kantor plebános. Elhatározták, hogy országos gyűjtést indítanak meg.

Királyi kézirat.

Budapest, november 3. A közös hadsereg rendeleti közlönye jelenti: Ő császári és apostoli királyi felsége a következő legfelsőbb kéziratot kegyeskedett kibocsátani: Kedves Fabini tábornagya! Rég mult évekre visszapillantva, ama sajnós, immár csekély számú férfiak között, akik már akkor álltak a hadsereg sorai-
ban, a mikor hadgeröm fölött átvettem a főparancsnokságot, Őnt is látom, a ki most fejezte be tényleges szolgálatának 50-ik esztendejét. Amaz idő óta háboruban és békében teljesített kiváló szolgálatait, a sokféle és nehéz szolgálatban való kitűnő működését mindig hálás emlékezetemben fogom tartani. Minthogy pedig a jó sors Őnt eddig szellemi és testi ereje teljében tartotta meg, remélem, hogy teljesülni fog az a benső óhajom is, hogy az Őn kipróbált parancsnoksága alatt állók még soká fognak az Őn gazdag tapasztalatai forrásából meríthetni. Előítem oly becses szolgálatai méltatásának újabb bizony-
sá-
gául első osztályú vaskorona-rendemet (III. oszt. hadi rendjel) adományozom Őnek a díj elengedésével. — Gödöllő, 1898. okt. 30. Ferencz József.

A revízió.

Budapest, november 4. Párisból írják: Faure elnökle mellett ma minisztertanács volt. Megállapították azt a nyilatkozatot, a melyet Dupuy a kamara holnapi ülésén a Dreyfus-ügyben fog előterjeszteni. A nyilatkozat rövid lesz és a jelenlegi komoly politikai helyzettel szemben az összes republikánusok szolidaritását fogja kérni.

A revíziót illetőleg Dupuy ki fogja jelenteni, hogy a semmitőszék összes jogainak gyakorlata mellett fogja művét befejezni, a nélkül, hogy az igazság kiderítésén kívül más czélt tartana szemel előtt.

Összeesküvés Oroszországban.

Budapest, november 3. Mint Szentpétervárról jelentik, az egész orosz birodalomra kiterjedő összeesküvést fedeztek fel, a melynek részesei leginkább — **tanítók.**

Hírek Franciaországból.

Budapest, november 4. Párisból írják: A hadi lábra helyezett. Tuniszba rendelt „Mousquetaire“ és „Dragon“ nevű torpedó hajóknak az Agence nationale szerint az a rendeltetésök, hogy a mozgó partvédelmet támogassák. Ugyan-e czélnak szolgál az „Agile“ nevű torpedóhajó az „Oran“ nevű algériai kikötőben; a korzikai partra a „180“ és „191“ jelzésű torpedóhajók kerülnek. A tengerész-tisztek szabadságra nem boesáthatók.

Igen fontos körülmény az, hogy a Felső Nilusnál a helyzetet szerfelett megnehezíti az abessziniai forradalom, amely különösen az olaszokat érdekli. Erre vonatkozólag jelentik:

Róma, november 4. Egy angol diplomata így nyilatkozott: Ha valónak bizonyulna, hogy Menelik a Szudán felé halad, ezzel megadatnék nekünk a casus belli Franciaország ellen. Mi azonban nem követnénk más hatalmak példáját, hanem czirkáló hajóink a Földközi-tengeren szállnának szembe Menelikkal (azaz a francia flottával).

Gyűjtők.

Kimutatni bajos lenne, de majdnem bizonyossággal lehetne állítani, hogy amióta emberek lakják ezt a mi földünket, akadtak és voltak egyesek, akik bizonyos szenvedélyvel gyűjtöttek valamit.

Igy már Martial, a római író említ egy fadarabot, amely mint az argonauták hajójának állítólagos roncsa igen drága pénzen kelt el Róma piacán.

Egy oláh földbirtokost inkább érdekeltek hasznavehetetlenné vált malomkövek és ő ezeket gyűjtötte a birtokán, ezekkel kerítette be a nagy kertjét. Nos, bizonyára olesőbb kerítéshez is juthatott volna, de hát ő neki ebben tellett a kedvtelése és az így készült kerítés kerek fél millióba került.

Egy bécsi hivatalnok összegyűjtötte mindama hirdetések, amelyek sorsjátékra vonatkoztak, ahol tehát milliók és milliók ígértetnek az emberiségnek.

— Ha már készpénzben nincsenek is meg a milliók, — mondá az illető, — legalább milliók között ülök: mert hát eme hirdetésekkel kitapétázta a lakását.

Volt ennek az embernek különben még egy másik gyűjteménye is. Az összes osztrák nemes családok czimereiből állott ez utóbbi,

még pedig olyan czimerekből, ametyek ruhagombokra voltak nyomtatva. Egypár ezer ilyen gombja volt a jó beamternek, ametyek hercegi, grófi, bárói és köznemesi rang szerint szépen el voltak rendezve.

Ilyen gombagyűjtő különben akadt másik is. Egy francia óriási összegeket pocsékol el, csakhogy a francia forradalom és az első császárság idejéből származó katonai gomboknak birtokába juthasson; és eme bolond szenvedélyében annyira ment, hogy több száz sirt hánytatott fel, csakhogy a gombokhoz juthasson.

Akadt egy festő, aki a világ minden táján divatban levő női kalapokat gyűjtötte és eme gyűjteményét aztán kendőkkel, főkötőkkel és más használatban levő fejviselettel egészítette ki.

Pierson Karolin, egy amerikai hölgy ötven évig gyűjtögette a divatban volt női öltözékeket a hozzátartozó keztüökkel, nap- és esernyővel stb. Sartyne ur, egy bolond francia ellenben parókákra vadászott, a melyekből sikerült is neki egy jó csomót össze-
gyűjteni.

Egy másik francia használatban volt hamis fogakat gyűjtött, a míg egy berlini agglégény elhasznált cipősarkok után hajhászott harmincz teljes esztendeig. Egy francia festő még ezen is tul tett, mert ő meg használhatatlanná vált fazéktetőket gyűjtött és állítólag ez a gyűjtemény képezte egyedüli hagyatékát. No de annál a festőnél valószínűleg nem is igen reméltek az örökösök pénzt, képzelni tehát, hogy mennyire csalódtak az illetők, a midőn megtudták, hogy az összes hagyaték nem áll egyébből, mint omnibusz és lóvasuti jegyekből. 80,000 drb. ilyen jegyek és nemek szerint szépen elrendezve, ez volt a hagyaték, az öreg ur erre költötte az egész vagyonát, vagyis, hogy mennél több ily jegyhez juthasson, elkoszikázta a pénzét. Egy másik francia I. Napoleont ábrázoló képeket gyűjtött és össze is hordott vagy 20,000 ilyen képet, amíg egy orosz, egy Kraszowki oevü uri bolond éveken keresztül minden hónap elsején maga-magát vétette le, és ezeket a képeket gyűjtötte addig, a míg a birtokából tellett.

Léteznek tubák- és dohányszelencze, óra- és férfi, valamint női inggyűjtemények, varró- és gombostü gyűjtők, és talán nem létezik olyan tárgy, amelyet valami szenvedélyes gyűjtő ne gyűjtött volna.

CSARNOK.**Harcz a szerelemért.**

Regény három kötetben.

— Fordította: **Váradl Ödön.** —

(Folytatás.) 10.

— Talán ez is visszatetszik előtted?

— Azt hiszem, Miriám boldogabb lenne nélküle.

— De szükségünk van reá, mint nevelőnőre, viszonzá Sir Henry nevetve.

— Éppen! De éppen jó, hogy jön Miriám, egy kis kirándulást terveztünk. Új kocsimon kimegyünk Chiswickbe. Mit szólsz hozzá, nagybácsim?

— Ha ez felhívás arra, hogy kísérjelek benneteket, kénytelen volnék visszautasítani. Ma ügyeimel' nagyon el vagyok foglalva.

Archie bosszus arcot mutatott.

— De azért elviheted magaddal Miriámot — folytatá a báró. — De természetesen — szólt nevetve, vele Mrs. Dighyt.

— Nem! Ha ezt teszem, ugy. — Ne tovább, Archie! — kiáltá.

Miriám nevetve s száját kezével betakarta, hogy ezt az erősebb kifejezést,

mely szavait bizonyára követte volna, ki ne ejthesse.

— Jól van, úgy menjetek nélküle, mondá a jó szívű báró.

— De vigyáz Miriámra, Archie, nem tudod mily drága nekem.

— Ah — sóhajtá Archie — de te sem tudod, mily sokért nem adom én, s talán legjobb is, ha nem mondom.

— Nagyon rendén, mert úgy könnyen lehetséges volna, hogy száműzetésbe küldenék — mondá a báró félig komolyan, félig tréfásan.

Archies csemeté a szolgának, hogy kocsiját előhózzák.

Miriám hirtelen elkomorlyodott s a mint a báró az ajtó felé ment, kezét karjára téve, hogy kisére.

— Egy levelet kell írnom gyermekem, maradj Archie mellett.

De az ajtó elé kiment vele.

— Miriám — szól Sir Henry s mialatt gyámleányát kezen fogta, szólj, szólott neked Archie ilyes félétet ha egyedül voltatok.

Miriám bátran a szemébe nézve felelé:

— Soha!

— Örvendek — szól a báró — ennek nagyon örvendek.

— De ha ezután tenné?

— Nagyon sajnálnám, mert kénytelen volnék szomorúságot okozni.

— Áldjon meg ezért az isten — mondá Sir Henry mélyen meghatva. Remélem Archie egyikünknek sem fogja e fájdalmat okozni, mert én a tőled való elválást nem tudnám elviselni.

Arra irodájába ment s Miriám vissza tért a salonba.

Archie rendes szokása szerint rágta a körmét.

— Az rossz szokás, Archie.

Bólintott.

— Tudom jól. — Egyike a rossz erényeimnek, de most nem régen szoktam meg.

— És hol?

— Itt. Ne meressen rám olyan nagy szemeket. — Azok nekem már annélkül is sok bajt okoztak.

— Kegyed rossz szokásairól akart beszélni.

— Nos igen. Az egyik az, hogy — mint látja — rágom körmeimet, és a második, hogy önt szeretem. Ne haragudjék, Miriám. Egyszerű s szent valóság — szeretem lelke mélyéből.

— Szegény Archie! mondá, miközben kezét gyöngéden vállára tette. Nagyon sajnálom, hogy oly nyílt voltam iránta s annyi bizalmat vettem önbe, mert nem volt sejtelmem sem arról, hogy ön ilyenre még gondolna is.

Az ifju könyvet nyomott el. Ezer „nem” világosabban még nem magyarázta volna azt, hogy szerelme hiábavaló.

— Valaki más? — kérdé olyan nyugodtsággal, minőt felvenni birt.

— Nem Archie. Kedves Archie, nagyon sajnálom, hogy önt ilyen busan kell látnom.

— Tudja, mondá folytott hangon, ilyesmi egyszer fordul elő az ember életében, meg fogom győzni. Azt hittem, hogy talán a nagybácsi az, a kit ön szeret?

— És ha az úgy volna?

— Ugy akarmit szívesebben viselnék el, mint azt, hogy én ezen jó öreg férfinak akadály legyek.

— A nagybácsi az?

— Ha szabad volnék, Archie, ha én határoznék kezemről, s Sir Henry méltónak találna arra, úgy örömet nyujtanám tiszta szívből.

Az ajtó, mely éppen most nyílt meg halkan, félig maradt nyitva s a láb habozott belépni.

— Ugy óhajtanám, hogy szabad legyen, — mondá Archie, mert elhiheti,

nincs távol az idő, mikor a nagybácsi ugyanazt a kérdést teszi fel, melyet én tettem fel az előbb.

Miriám szemei egyszerre különös kifejezést nyertek, melyekben öröm s szerelem — egyesült.

— Azt hiszi? kérdé rá.

— Biztos vagyok abban.

— De ugy-e bár, Archie, az, mi az előbb történt, nem fog változást előidézni? Régiük maradunk.

— Igen igen, kedves leányom.

— Örvendek ennek, Archie. Szeretném önt barátomul továbbra is birni. Ön nagy hatalmas és erős és ön szeret. Ilyen barátira szükségem lehet még.

— Itt a kocsis, mondá Sir Henry, belépve. Sokáig el ne maradjatok.

Ablakból nézte a távozókat, s midőn eltűntek szemei elől, nyugtalan homlokkal, de — egyszersmint önbizalommal szívében, eme kérdést tette fel magának:

— Ó szeret s nőmmé is lenne. Az én Miriámom bensőleg szeret engemet. De azt mondta ha szabad volna. — Vajjon mit gondolhat ő ezzel?

— Ha szabad volna! — Ha szabad volna!

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara értesítései.

A m. kir. államvasutak budapest-balparti üzletvezetősége az 1898, esetleg 3 évre szükséges anyagok, u. m.: homok, kő, cserép, tégl, lemez, mész, pala, olaj, gyertya, seprő, viasz, robbantó szerek, Madinger kályha alkatrészek, nádszövetek, fa- és virágmagvak, takaréktűzhely alkatrészek, kenőcs, szappan, számszámnyelek stb. szállításának biztosítása szempontjából folyó hó 16-dikán nyilvános árlejtést tart.

A cs. és kir. szab. kassa—oderbergi vasut igazgatósága az 1899, illetve az 1900. és 1901. években szükséges anyagszerek, valamint pályafentartási és műhelyfák szállításának biztosítása céljából f. hó 15-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart, melyre az 1899. évi előirányzat, a darabszámot és mértéket kimutató összeállítás, a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A m. kir. államvasutak aradi üzletvezetősége az 1899, esetleg 3 évre szükséges, évenkénti 30. m. hántsa fagygy beszerzésének biztosítása céljából f. hó 16-iki lejáratl nyilvános árlejtést hirdet, melyre a feltételek kamaránknál megtekinthetők.

A m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetősége a vonalain használandó rostátlan, rostált és darabolt kavicsszükségletének biztosítása céljából f. hó 11-iki lejáratl nyilvános árlejtést tart.

A kavicsok a következő osztálymértékek részére szükségeltetnek: Nagyvárad, Kolozsvár, Nagy Enyed, D.-Szent-Márton, Segesvár, Brassó, M.-Vásárhely.

A m. kir. bányá- és kohó hivatal Felső Bányán az 1899. évre szükségelt

80 mm. amer.	petroleum
40 "	parafinzsir
25 "	szalonna
45 "	gépölaj
3000 méter	ponyvaváson
1000 drb	vonókötel

beszerzésének biztosítása céljából f. hó 16-án nyilvános árlejtést tart.

A m. királyi szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be kamaránkhöz:

Uj petroleum lángzó. Ujítások hordók és hasonló tartályok elzárható lefejtő csappjain. Tüzelő ajtók zárására szolgáló készülék. Ujítások kerékpárok hajtó szerkezetén. Uj szivartáska. Mozgatható betéttel bíró fűtőházi kémény. Diszes burkolat és eljárás ennek előállítására. Ujítás ötvény-olvasztó kemenczéken. Kerékpárhajtás változtatható áttétellel. Távbeszélő berendezés helyi teleppel. Uj kerékpár- és kocsilámpa. Kerékpár két egymás mellett ülő személy számára. Berendezés a visszalökéssel működtetett fegyverek ütőszögének megfeszítésére. Önműködő ajtócsukó, két irányban nyíló ajtók számára. Uj szerkezetű körkemencze. Ujítás tetőcserepeken. Záró szerkezet csatorna ajtók számára. Emeletes sütőkemencze.

Mindazok, a kik a szabadalmak iránt érdeklődnek, azok leírását és rajzait kamaránknál megtekinthetik.

Debreczen, 1898. nov. 4.

Kereskedelmi és Iparkamara.

Érték-tózsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. november hó 4-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	—	119.—	119.50
" vasuti beruházási köt. 4 1/2%	—	119.50	120.50
" koronajárdék 4%	—	97.60	98.10
" regále vált. köt. 4 1/2%	—	100.40	101.15
Oszt. aranyjárdék 4%	—	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 1/2%	—	100.75	101.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	—	138.50	139.50

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	—	381.75	382.25
Oszt. hitelbank részvény	—	352.60	352.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	—	96.50	97.—

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	—	122.60	123.60
" " 3%-os	—	103.—	104.—
Oszt. földhitel sorsjegy 3%-os	—	120.—	121.—
Magyar vörös keresztsorsjegy	—	10.50	11.—
Oszt. " " " "	—	19.50	20.—
Olasz " " " "	—	11.50	12.—
Bazilika sorsjegy	—	6.60	7.—
Jó-sziv " " " "	—	3.90	4.30

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	—	—	5.65	5.74
20 márkás arany	—	—	11.77	11.81
20 frankos arany	—	—	9.54	9.58
1 Sovereigns	—	—	12.05	12.09

Budapesti gabonatózsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. november 3-án.

A mai buzaüzletben csak néhány malom vásárolt nagyobb mennyiséget, a többi csak csekélyebb mérvben vett részt a forgalomban, miután a lisztketlet az utóbbi napokban gyengébb lett. Az irányzat mindamellett szilárd volt és az elkölt 30,000 mm. 5—10 krral magasabb áron adatott el.

Rozsban csekély volt a forgalom, változatlan áron.

Tengeri változatlan.

Zabban eladatott néhány kocsirakomány változatlan áron, szilárd irányzat mellett.

Eladatott:

Buza uj. Tiszavidéki. 100 mm. 79.5 k. 10.30 forinton, 100 mm. 79 k. 10.30 forinton, 700 mm. 81 k. 9.75 forinton, sárga, 300 mm. 80.5 k. 9.60 frton, sárga, 100 mm. 80 k. 9.25 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Külföld ma magasabb árfolyamokat jelent. A lanyhaságot még bécsi eladások is előmozdították és hogyha az nem öltött nagyobb mérvet, az csak a vidék vásárlási kedvének tulajdonítható, mely a jelenlegi árkait, a készáru áraihoz hasonlítva, olcsónak tartja és minden kurzusnál vevőként lép fel.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza márcziusra	9.63— 9.65
Rozs márcziusra	8.21— 8.23
Tengeri májusra	4.64— 4.65
Zab márcziusra	5.94— 5.96
Repeze augusztusra	12.60— 12.70

Délután 4 órakor zárlat:

Buza márcziusra	9.61— 9.62
Rozs márcziusra	8.20— 8.21
Zab márcziusra	5.95— 5.97
Tengeri májusra	4.64— 4.66
Repeze szeptemberre	12.65— 12.75

Debreczeni városi színház.

Folyószám 35. Bérlet 29-ik szám „B“.

Ma, pénteken 1898. évi november 4-én.

Koldusdiák.

Nagy operette 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK.

- Palmatiza Novalska grófné Locsarekné G.
 Laura) leányai — Leopold F.
 Bronislava,) — Serfői Zseni.
 Ollendorf ezredes krakkói
 kormányzó — — — Sziklai Miklós.
 Vangenheim őrnagy — — — Bartha István.
 Henrici százados — — — Szentés János.
 Schweinitz főhadnagy — — — Rubos Árpád.
 Rochow hadnagy — — — Csáky Ferencz.
 Richthoffen hadapród — — — Cserényi A.
 Bogumil Malachowszky,
 zene gróf — — — Csatár Győző.
 Éva, a felesége — — — Kovács Fáni.
 Janitzky Iván — — — Mezey Andor.
 Rimanowszki Simon — — — Karacs Imre.
 Onufrie, Plamatiza job-
 bágya — — — — Markovits H.
 Egy futár — — — — Szabó S.
 Euterich, száz invalidus
 és tömlőczmester — — — Püspöki.
 Piffke,) kulcsárok a krak- Nagy József
 Puffke,) kói ezitadellában — Herzeg S.
 Rej fogadós — — — — Makray Dénes.

Holnap szombaton, november hó 5 én bérlet 30. szám „C“.

Hoffmann meséi.

Operette 4 felvonásban.

Bérekocsik dijszabályzata.

	Két lovas	Egy lovas
I. Napszáma.		
Egész napra, reggeli 7 órától esti 9 óráig . . .	8	9
Fél napra, reggeli 6 órától d. u. 1-ig, vagy d. u. 1-től esti 9 óráig	8	2
II. Óraszáma.		
Fél óra	40	30
Háromnegyed óra	60	45
Egy egész óra	80	60
Minden következő óra	40	30
Az utolsó óran túl félóra vagy kevesebb időre	20	15
III. Egyes járatokért.		
Megállapodás és visszamenet nélkül a város sorompóin belül	50	30
IV. Meghatározott járatok.		
Temetésnél (valláskülönbség nélkül), ha a végzettség a templomban történik	9	1 40
A temetőbe ki és vissza	1 20	80
A háztól egyenesen a temetőbe ki és vissza	60	40
A színházba menet	80	60
A színházról jövet	60	40
Bármely vasúti indóház vagy raktárhoz nappal menet vagy jövet kézi táskával	50	30
Éjjeli menet vagy jövet kézi táskával	80	60
A kocsi mellé elhelyezett minden darab málna után 10 kr. jár.		
A kocsisülés vagy csónaklás tóhoz, csukorgyár, légszuszogó, kertészeti egylet és gőzmalomhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és visszajövet egy órai várakozással	80	60
A nagyterületi földházhoz, polgári vagy katonai lövedékhöz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	1	70
Minden következő óra	60	40
Kétszáz és lövedékért oda és vissza egy órai várakozással	1 20	90
Minden következő óra	40	30
A katonai lakanyához és katonai kórházhoz menet vagy jövet	50	30
Menet és jövet egy órai várakozással	80	60
Minden további óra	40	30

A díjak reggeli 6 órától esti 9 óráig számítottak.

Menetrend.

I. Debreczeni országos vásár alkalmával:

(az ugynevezett fővásár vasárnapi és hétfői napján)

a) Debreczen—püspökladányi vonal.

1776 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	Vegyes vonal 1723 I. II. III. o.
140	Ind. Püspök-Ladány	128
208	Kaba	108
228	Szobosszók	124
284	Vérvölgy 104. sz. Őrház	×1231
241	Ebes	124
230	Ondód 107. sz. Őrház	×1214
308	Ind. Debreczen	1200

b) Debreczen—szerencsi vonal.

4687 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4670 sz. vonat I. II. III. o.
719	Ind. Hadház	358
×707	Alsó-Józsakert 117. számú Őrház	×340
785	Ind. Debreczen	330

II. Nyiregyházi országos vásár napján

4688 sz. vonat I. II. III. o.	Állomások	4688 sz. vonat I. II. III. o.
554	Ind. Debreczen	607
×674	Alsó-Józsakert 117. számú Őrház	×530
684	Hadház	533
648	Téglás	519
706	Ujfehértó	486
×721	Császárszállás m. r. h.	×426
781	Ind. Nyiregyháza	414

Megjegyzések.

- Az állomások neveitől balra fekvő idők felülről lefelé, a jobbra fekvő idők pedig alulról felfelé olvasandók.
- A vonatok közlekedési ideje a közép-európai idő szerint van kitüntetve.
- Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhúzásával van megjelölve.
- × = Feltételes megállás.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Koncz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

3 tuczat 5 forintért valódi francia

Gummi

vagy Halhólyagot 983-26-18

a legfinomabb minőségben szállít a „Nagybani gummifára raktár” IX. ker., Üllői-ut 21. szám. — Szétküldés titoktartás mellett utánvétellel, nem tetsző árúért a pénz visszaadatik

Hatóságilag engedélyezett

végkiárúsítás

az üzlet teljes felosztása miatt

a raktáron levő: vásznak, bélésárúk, kanavásznak, ruhaszövetek, selyemkelmék, nap- és esernyők, függönyök, szőnyegek, miderek, velezek, cretonok kötények, kész fehérneműk, paplanok, abroszok és szerviettek, valamint mindenemű divatárucikk a

beszerzési áron alul

adatnak el.

Minden vásárlás csak felárba kerül.

Ezen rendkívül kedvező bevásárlási alkalmat a t. érdeklődők figyelmébe ajánlja tisztelettel

Besenczky Kálmán

Debreczen, 1000 15-6

a Bika szállodával szemben.

Meghívás.

Az „István” gőzmalom-társulatnak

1898. november 20-án délelőtt 10 órakor

Debreczenben, a városháza nagytanácstermében

tartandó

rendkívüli közgyűlésére.

Tárgysorozat:

Igazgatósági javaslat az „István” gőzmalom fennállásának 50-ik évfordulója megünneplése tárgyában.

Debreczen, 1898. november 3.

Felhivatnak azon t. részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni és szavazati jogukat gyakorolni kívánják, hogy igazoló jegyeiket — az alapszabály 27. czikke értelmében — f. évi november 18 és 19-én délelőtt 10—12 óráig, délután 2—4 óráig a társulat Kossuth-utcai irodájában átvenni sziveskedjenek.

1003 2-1

Az igazgatóság.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1898.